

Udenlandske forsikringsselskaber, der her i landet er berettigede til at udøve forsikringstjenesteydelsesvirksomhed – jf. §§ 1 og 7 i forslag til lov om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed – og som har fået Finanstilsynets tilladelse til at dække andet end store risici, pålignes efter denne bestemmelse at bidrage til dækning af udgifter ved Finanstilsynets tilsyn. Modsetningsvist vil udenlandske forsikringsselskaber, der alene dækker store risici, ikke blive pålagt bidragspligt til Finanstilsynet under hensyn til den simple notifikationsprocedure, der gælder for disse risici.

Til nr. 41

Bestemmelsen er en konsekvens af ændring af aktieselskabsloven ved lov nr. 105 af 15. februar 1989. Der henvises i øvrigt til § 7, stk. 4, i forslag til lov om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed.

Til nr. 42 og 43

Der henvises til bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 44

Det hidtil gældende forbud mod at tegne direkte livsforsikringer lydende på betaling i udenlandsk valuta foreslås ophævet som værende utidssvarende. Tegning af livsforsikringer i anden valuta forudsætter, at selskabet opfylder § 130's krav om kongruens og lokalisering.

Til nr. 45

Ændringen er en konsekvens af ophævelsen af § 255, stk. 3.

Til nr. 46

Bestemmelsen foreslås ophævet. Der er tale om forhold, som hører ind under almindelige fuldmagtsbestemmelser samt dokumentationskrav, som må anses for at være ledelsens ansvar.

Til nr. 47

Som led i båndlæggelsesinstituttets ophævelse indføres strafansvar for livsforsikringsselskaberne samt disses statsautoriserede revisorer, når reglerne om registrering i § 131 overtrædes.

Desuden foreslås § 255, stk. 3, slettet i bestemmelsen, da den er foreslået ophævet, jf. bemærkningerne til nr. 44.

Til § 2

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse giver justitsministeren hjemmel til ved bekendtgørelse at fastsætte, at lovvalgsregler i EF-direktiver skal være gældende for de pågældende retsområder i stedet for Rom-konventionens og lovens regler. Det er nødvendigt at lade bemyndigelsen omfatte mulighed for at fravige såvel Rom-konventionens som lovens regler, idet visse af direktiverne – ligesom det er tilfældet med det foreliggende direktiv 88/357/EØF – må forventes at vedrøre forsikringsaftaler. Sådanne aftaler er ikke omfattet af konventionens egen ordlyd, men lovens § 1, stk. 2, fastsætter, at konventionens bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på disse aftaler. For at gennemføre lovvalgsregler i direktiver om forsikringsvirksomhed og -aftaler er det derfor nødvendigt at kunne fravige bestemmelsen i lovens § 1, stk. 2.

Bemyndigelsen tænkes i første omgang anvendt til gennemførelse af lovvalgsreglerne i det nu foreliggende direktiv 88/357/EØF. Bemyndigelsen vil i øvrigt løbende kunne benyttes til gennemførelse af lovvalgsregler i EF-direktiver.

Til § 3

Til nr. 1, 2 og 3

Konsekvensændring som følge af, at Finanstilsynets stadfæstelse af vedtægter ophæves.

Til nr. 4

Redaktionel ændring.

Til nr. 5, 6, 7 og 8

Der henvises til bemærkningerne til nr. 1, 2 og 3.

Til nr. 9

I forbindelse med ophævelsen af Finanstilsynets stadfæstelsesbeføjelse foreslås det præciseret, at Finanstilsynet i overensstemmelse med gældende praksis skal godkende ændring af pensionsregulativ eller teknisk grundlag.

Til nr. 10 og 11

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 17–19.

Til nr. 12

Konsekvensændring.

Til nr. 13

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 20.

Til nr. 14